

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] debeamus pro inimicis orare? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

triplici ratione. Primo quidem, quia multorum preces facilius exaudiuntur: unde super illud Rom. 15. Adiuuetis me in orationibus vestris: dicit * Glof. Bene rogat Apostolus minores pro se orare. Multi enim minimi dum congregantur vnanimis, fiunt magni: & multorum preces impossibile est quod non impetrent illud, scilicet quod est impetrabile. Secundo, vt ex multis gratia agatur Deo de beneficiis quæ conferuntur iustis: quæ etiam in vtilitatem multorum vergunt: vt patet per Apostolum 2. ad Corinth. 1. Tertio, vt maiores non superbiant, dum considerant se minorum suffragiis indigere.

*est Amb.
cir si con
mentat: 7
ad 15. c.
ad Rom.
10. 5.*

ARTIC. VIII.

Vtrum debeamus pro inimicis orare?

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod non debeamus pro inimicis orare: quia vt dicitur Rom. 15. Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt. Sed in sacra Scriptura inducuntur multæ imprecationes contra inimicos. Dicitur enim in Psal. 6. Erubescant & conturbentur omnes inimici mei, conuertantur & erubescant valde velociter. Ergo & nos debemus orare contra inimicos nostros magis quam pro eis.

445
3. d. 20.
ar. 2. cor.
Et ver. 1.
2 a 8. 10.
fin.

¶ 2 Præterea, Vindicare de inimicis, in malum inimicorum cedit. Sed sancti vindictam de inimicis petunt, secundum illud Apoc. 6. Viquequo non vindicæ sanguinem nostrum de his qui habitant in terra? Unde & de vindicta impiorum lætantur, secundum illud Psal. 57. Lætabitur iustus cum viderit vindictam. Ergo non est orandum pro inimicis: sed magis contra eos.

¶ 3 Præterea, Operatio hominis & eius oratio nõ debent esse contraria. Sed homines quandoque licite impugnant inimicos: alioquin omnia bella essent illicita: quod est contra supra * dicta. Ergo nos non debemus orare pro inimicis.

9. 40. 4. 4

SE D contra est, quod dicitur Matth. 5. Orate pro persequentibus & calumniantibus vos.

RE-

a. 1. pra. 1. RESPONDEO dicendum, quòd orare pro
 alio, charitatis est, sicut * dictum est: unde eodem
 modo quo tenemur diligere inimicos, tenemur pro
 inimicis orare. Qualiter autem teneamur inimicos
 diligere, supra * habitum est in tractatu de charita-
 te, ut scilicet in eis diligamus naturam, non culpam:
 Et quod diligere inimicos in generali est in praece-
 pro, in speciali autem non est in praecepto nisi se-
 cundum preparationem animi: ut scilicet homo es-
 set paratus etiam specialiter inimicum diligere,
 & eum iuare in necessitatis articulo, vel si veniam
 peteret. Sed in speciali absolute inimicos diligere,
 & eos iuare, perfectionis est. Et similiter neces-
 sitatis est, ut in communibus nostris orationibus quas
 pro alijs facimus, inimicos non excludamus. Quòd
 autem pro eis specialiter oremus, perfectionis est,
 non necessitatis, nisi in aliquo casu speciali.

Ad primum ergo dicendum, quòd imprecationes
 quae in sacra Scriptura ponuntur, quadrupliciter pos-
 sunt intelligi. Primo modo secundum quod Prophe-
 tae solent in figura imprecantis futura praedicere,
 ut * Augustinus dicit in libro de Sermonibus domini in
 monte. Secundo, prout quaedam temporalia mala
 peccatoribus quandoque à Deo in correctionem
 immittuntur. Tertio, quia intelliguntur petere non
 contra ipsos homines, sed contra regnum peccati:
 ut scilicet correctione hominum peccata destruantur.
 Quarto, conformando voluntatem suam diuinæ ius-
 titiae circa damnationem perseverantium in pec-
 cato.

Ad secundum dicendum, quòd sicut in eodem li-
 bro * August. dicit, vindicta martyrum est, ut euer-
 tatur regnum peccati, quo regnante tanta perpe-
 sunt. Vel sicut dicitur in lib. de 7. quaestionibus vete-
 ris & noui testamenti, postulant se vindicari, non vo-
 ce, sed ratione: sicut sanguis Abel clamauit de terra.
 Latantur autem de vindicta, non propter eam,
 sed propter diuinam iustitiam.

Ad

Ad tertium dicendum, quod licitum est impugnare inimicos, ut compescantur à peccatis: quod creditur in bonum eorum & aliorum. Et sic etiam licet orando petere aliqua temporalia mala inimicorum, ut corrigantur: & sic oratio & operatio non erunt contraria.

ARTIC. IX.

Utrum conuenienter septem petitiones orationis dominicæ assignentur?

AD donum sic proceditur. Videtur, quod inconuenienter septem petitiones orationis Dominicæ assignentur. Vanum enim est petere sanctificari illud, quod semper est sanctum. Sed nomen Dei semper est sanctum, secundum illud Luc. 1. Sanctum nomen eius. Regnum etiam eius est sempiternum, secundum illud Psalm. 144. Regnum tuum Domine, regnum omnium seculorum. Voluntas etiam Dei semper impletur, secundum illud Isaïæ 46. Omnis voluntas mea fiet. Vanum ergo est petere quod nomen Dei sanctificetur, quod regnum eius adueniat, & quod voluntas eius fiat.

¶ 2 Præterea, Prius est recedere à malo, quam consequi bonum. Inconuenienter ergo videntur præordinari petitiones, quæ pertinent ad consequendum bonum, petitionibus quæ pertinent ad amotionem mali.

¶ 3 Præterea, Ad hoc aliquid petitur, ut donetur. Sed præcipuum donum Dei est Spiritus sanctus, & ea quæ nobis per ipsum dantur. Ergo videntur inconuenienter poni petitiones, cum non respondeant donis Spiritus sancti.

¶ 4 Præterea, Secundum Lucam, in oratione Dominicæ ponuntur solum quinque petitiones, ut patet Luc. 11. Superfluum ergo fuit quod secundum Matt. septem petitiones ponantur.

¶ 5 Præterea, In vanum videtur captare beneuolentiam eius qui beneuolentia sua nos præuenit. Sed Deus sua beneuolentia nos præuenit: quia ipse prior dile-

446
3. d. f. 34.
q. 1. a. 6.
Et opus 3
c. 254. v. f.
que si. 19.
p. 7.